

[Bente Nielsen]

Men i det store og hele kan vi tilslutte os lovforslaget, og vi synes, det er en udmærket opstramning og forenkling af den lov, der gælder i dag.

Pelle Voigt (SF):

SF kan ikke tilslutte sig boligministerens forslag, som det foreligger her. For det første finder vi, at lovforslaget langtfra er vidtgående nok. Det er urimeligt, at man kun kan tvangsadministrere i situationer, hvor der er tale om mangelfuld eller dårlig vedligeholdelse, og vi er enige i en række af de bemærkninger, som hr. Torben Lund gjorde på socialdemokratiets vegne om, at tvangsadministrationsloven bør udvides til også at gælde andre grove overtrædelser af f.eks. lejeloven og boligreguleringsloven. Vi vil i udvalget arbejde for, at der sker en sådan udvidelse af loven, som vi finder helt nødvendig. Der er talrige eksempler, især i de store byer, som belyser nødvendigheden af en sådan udvidelse af tvangsadministrationsloven.

For det andet finder vi, at det ikke rigtig er lykkedes boligministeren at inddrage lejerne i denne tvangsadministration og give lejerne det, som for os er afgørende, nemlig den væsentlige indflydelse på, hvordan tvangsadministrationen udøves. Vi kender mange eksempler på, at den tvangsadministration, som sættes i gang for at klare en helt håbløs situation i en ejendom, i nogle kommuner kan føre til tilstande, som ikke var meget bedre end dem, som var herskende, før tvangsadministrationen sættes i gang, og af og til kan man faktisk, netop fordi man er kommet i en tvangsadministrationssituation, være vanskeligere stillet, hvis administrator ikke er til at tale med og forvalter tvangsadministrationen af ejendommen på en måde, som ikke er i overensstemmelse med lejernes interesser. Vi vil følgelig også arbejde for, at den endelige lov giver lejerne den afgørende indflydelse på, hvordan tvangsadministrationen udøves.

Men en af de helt afgørende indvendinger mod boligministerens opstramning af loven, som han kalder det, er det kolossale hul, som nu skydes i loven ved, at man undtager ejendomme, der er opdelt i ejerlejligheder. I virkeligheden åbner man her for spekulanter og andre ubehagelige kræfters mulighed for et vældigt misbrug. Det er jo sådan – hvis jeg

har forstået den nugældende lovtæst ret – at blot det lykkes at frasælge én ejerlejlighed i en sådan ejendom, vil den være aldeles umulig at få sat under tvangsadministration. Jeg tror, at man ikke alene kan forestille sig, men umiddelbart bare her rundt omkring i København ville kunne udpege ejendomme, hvor husejeren vil være interesseret i at foretage et sådant frasalg af en enkelt lejlighed for at unddrage sig den ubehagelighed, som tvangsadministration vil være.

Det hul, mener vi, er aldeles uacceptabelt, og vi håber meget, at der vil vise sig et flertal i boligudvalget for effektivt at få stoppet det til igen, sådan at der ikke lykkes op for det, som boligministeren tilsyneladende finder anledning til at lukke op for her.

Der er også andre detailproblemer i lovforslaget, men dem vil vi se nærmere på i udvalget og arbejde med dér. Det gælder f.eks. de ændringer, der er foreslået vedrørende huslejenævnets beføjelser.

Estrup (RV):

Forslaget om ændring af tvangsadministrationsloven er i det store og hele et udmærket forslag. Jeg har kun få indvendinger mod selve indholdet af lovforslaget, nemlig dels med hensyn til lovens anvendelse på udlejede ejerlejlighedsejendomme, som også andre ordførere har været inde på, og som jeg skal komme tilbage til senere, dels med hensyn til at gøre loven mere effektiv i den forstand, at betingelserne for dens anvendelse måske bør lempes en smule.

Men hvad skal det hjælpe at have en udmærket lov om tvangsadministration, hvis mulighederne for at sætte tvangsadministrationen i værk over for uefterrettelige udlejere er ringe, fordi hele processen frem til tvangsadministration er langsommelig og besværlig?

Af bemærkningerne til lovforslagets § 3 fremgår det, at der i uregulerede kommuner endnu ikke har været truffet beslutninger om tvangsadministration. Hvad angår de regulerede kommuner, er det mit bestemte indtryk – og jeg kan forhåbentlig få nærmere oplysninger herom under udvalgsbehandlingen – at heller ikke her har tvangsadministrationen været iværksat i noget videre omfang.

Man kunne derfor fristes til at tro, at dette var ensbetydende med, at der ikke var behov